

Sygn. akt IV CNP 11/20

## POSTANOWIENIE

Dnia 11 grudnia 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Roman Trzaskowski

w sprawie ze skargi uczestnika M. M.  
o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia  
Sądu Rejonowego we W.  
z dnia 29 września 2017 r., sygn. akt I Ns (...),  
w sprawie z wniosku B. M.  
przy uczestnictwie M. M. i M. S.  
o stwierdzenie nabycia spadku,  
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej  
w dniu 11 grudnia 2020 r.

**odrzuca skargę.**

### UZASADNIENIE

M. M. wniósł skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia Sądu Rejonowego w W. z dnia 29 września 2017 r., sygn. akt I Ns (...). Podniósł, że orzeczenie w sposób rażący narusza prawo przez jego zastosowanie, czyniąc tym samym wnioskodawcy szkodę.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 424<sup>1</sup> § 1 i 2 w związku z art. 13 § 2 i art. 519<sup>2</sup> § 1 k.p.c., można żądać stwierdzenia niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia co do istoty sprawy sądu drugiej instancji kończącego postępowanie w sprawie, jeżeli przez jego wydanie stronie została wyrządzona szkoda, a zmiana lub

uchylenie tego postanowienia w drodze przysługujących stronie środków prawnych nie było i nie jest możliwe. W wyjątkowych wypadkach, gdy niezgodność z prawem wynika z naruszenia podstawowych zasad porządku prawnego lub konstytucyjnych wolności albo praw człowieka i obywatela, można także żądać stwierdzenia niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia co do istoty sprawy sądu pierwszej lub drugiej instancji kończącego postępowanie w sprawie, jeżeli strona nie skorzystała z przysługujących jej środków prawnych, chyba że jest możliwa zmiana lub uchylenie postanowienia w drodze innych przysługujących stronie środków prawnych.

Stosownie do art. 424<sup>5</sup> § 1 k.p.c. do konstrukcyjnych elementów skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia należy: oznaczenie wyroku, od którego jest wniesiona, ze wskazaniem, czy jest on zaskarżony w całości lub w części (pkt 1), przytoczenie podstaw skargi oraz ich uzasadnienie (pkt 2), wskazanie przepisu prawa, z którym zaskarżony wyrok jest niezgodny (pkt 3), uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody, spowodowanej przez wydanie wyroku, którego skarga dotyczy (pkt 4), wykazanie, że wzruszenie zaskarżonego wyroku w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe (pkt 5) oraz wniosek o stwierdzenie niezgodności wyroku z prawem (pkt 6). Z uwagi na nadzwyczajny charakter tego środka prawnego oraz jego funkcję, wszystkie wymagania konstrukcyjne wymienione w art. 424<sup>5</sup> § 1 k.p.c. muszą być przytoczone odrębnie i samodzielnie, niezależnie od innych, wobec czego skarga niespełniająca któregokolwiek z nich dotknięta jest tzw. brakiem istotnym, nienaprawialnym w trybie właściwym dla usuwania braków formalnych (art. 424<sup>8</sup> § 1 k.p.c.), co skutkuje jej odrzuceniem.

We wniesionej skardze nie wskazano zakresu zaskarżenia, podstaw skargi ani przepisu prawa, z którym zaskarżony wyrok jest niezgodny (art. 424<sup>5</sup> § 1 pkt 1, 2, 3 k.p.c.), a ograniczono się jedynie do wskazania, że wydanie zaskarżonego orzeczenia „w sposób rażący narusza prawo przez jego zastosowanie czyniąc tym samym wnioskodawcy szkodę”. Nie uprawdopodobniono również wyrządzenia szkody ani nie zawarto wniosku o stwierdzenie niezgodności z prawem (art. 424<sup>5</sup> § 1 pkt 4 i 6 k.p.c.). Dodatkowo zauważyć należy, że kwestionowane postanowienie jest orzeczeniem wydanym przez sąd pierwszej instancji, stosownie więc do

art. 519<sup>2</sup> § 2 w związku z art. 13 § 2 k.p.c. wniesienie skargi o stwierdzenie niezgodności jest w tym wypadku warunkowane wystąpieniem wyjątkowego wypadku. Pojęcie "wyjątkowego wypadku" odnosi się do przyczyn niezgodności z prawem orzeczenia sądu pierwszej instancji oraz powodów, dla których strona nie skorzystała z możliwości jego zaskarżenia. Okoliczności w tym przedmiocie nie zostały w skardze przytoczone.

Sąd Najwyższy odrzuca na posiedzeniu niejawnym skargę, jeżeli podlegała ona odrzuceniu przez sąd niższej instancji, skargę wniesioną po upływie terminu, skargę niespełniającą wymagań określonych w art. 424<sup>5</sup> § 1 k.p.c., jak również skargę z innych przyczyn niedopuszczalną (art. 424<sup>8</sup> § 1 k.p.c.). Sporządzona skarga nie odpowiada wymogom formalnym określonym w art. 424<sup>5</sup> § 1 pkt 1, 2, 3, 4 oraz 6 k.p.c. i już tylko z tego powodu podlegała odrzuceniu.